

Arrest

nr. 284 655 van 13 februari 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
Redingenstraat 29
3000 LEUVEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat L. RECTOR en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 3 november 2015 in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij werd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 12 januari 2018 en op 19 september 2018.

1.2. Op 30 oktober 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die op 11 maart 2019 bij arrest nr. 218 081 verzoeker tevens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigerde.

- 1.3. Op 1 april 2019 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in.
- 1.4. Op 30 september 2019 verklaarde de commissaris-generaal dit volgend verzoek onontvankelijk. Het beroep ingediend tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad bij arrest nr. 234 517 van 26 maart 2020.
- 1.5. Op 18 september 2020 diende verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in.
- 1.6. De commissaris-generaal verklaarde dit tweede volgend verzoek om internationale bescherming op 3 december 2020 niet-ontvankelijk.
- 1.7. Op 21 januari 2021 diende verzoeker een vierde verzoek om internationale bescherming in.
- 1.8. De commissaris-generaal verklaarde dit derde volgend verzoek om internationale bescherming op 11 mei 2021 niet-ontvankelijk.
- 1.9. Op 28 oktober 2021 dient verzoeker een vijfde verzoek om internationale bescherming in.
- 1.10. De commissaris-generaal verklaart dit vierde volgend verzoek om internationale bescherming op 27 januari 2022 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Hazara van etnische origine te zijn. U bent het sjiietische geloof aanhangig. U bent geboren in de stad Mashhad, gelegen in de provincie Khorasan e-Razavi van de Islamitische Republiek Iran. U woonde er tot uw tiende, waarna u samen met uw familie door de Iraanse overheid gedwongen werd om te verhuizen naar het vluchtelingenkamp bij de stad Torbat-e-Jam, eveneens gelegen in de provincie Khorasan-e-Razavi, waar u verbleef tot uw vertrek uit Iran in 2015. Omdat de Iraanse autoriteiten uw Iraanse verblijfsvergunning bijhielden en ze u hier slechts een kopie van gaven, vreesde u naar Syrië of naar Afghanistan te worden gestuurd. U besloot ook om Iran te verlaten omdat u als Afghaanse vluchteling geen rechten had en u er geen toekomst kon uitbouwen. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden vervolgd omdat u sjiiet bent. Ter staving van uw verklaringen legt u de volgende documenten neer: Iraanse verblijfskaarten van uw familie, uw Iraanse verblijfskaart, de Iraanse werkvergunning van uw vader, uw Iraanse werkvergunningen, de reisvergunning van uw vader, de taskara van uw vader, Iraanse schooldocumenten, vijftien foto's en een briefomslag.

Op 30 oktober 2018 werd door het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat u niet aannemelijk had gemaakt daadwerkelijk over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U diende een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De beslissing van het CGVS werd door de RvV bevestigd.

Op 1 april 2019 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming. U bleef vasthouden aan uw verklaringen over uw nationaliteit en uw verblijf als Afghaans vluchteling in het kamp in Torbat-e Jam. U wijzigde echter uw verklaringen over de verblijfplaatsen van uw familieleden. U stelt nu dat u een broer en een zus hebt die in Kabul wonen. Tot slot verwees u naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan die u illustreerde aan de hand van foto's die u hebt afgeprint van het internet. Daarnaast legde u nog volgende documenten voor: een attest van het UNHCR België waarin bevestigd wordt dat u Afghaans vluchteling geregistreerd was in Iran, e-mail verkeer tussen meester Ahmadzadah en het UNHCR België, een brief van een sociaal assistent die stelt dat twee tolken hebben bevestigd dat u het Hazara dialect uit Afghanistan spreekt, kopieën van de amayesh 14 kaarten van familieleden, een kopie van enkele bladzijden van het Afghaans paspoort van uw zus A. K., kopieën van taskara's van familieleden, een kopie van een huwelijksboekje en een brief van meester Ahmadzadah. Op 30 september 2019 werd uw verzoek door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 26 maart 2020 door de RvV verworpen.

Op 18 september 2020 deed u een derde verzoek om internationale bescherming. U bleef vasthouden aan uw eerdere verklaringen over uw nationaliteit en uw verblijf als Afghaans vluchteling in het kamp in Torbat-e Jam. U herhaalde dat uw broer en zus in Kabul wonen en verwees wederom naar de slechte veiligheidssituatie in Afghanistan. U voegde toe dat uw neefje in Afghanistan getraumatiseerd is door een aanslag op een school bij hem in de buurt. Verder verklaarde u dat u als sinds ongeveer zes jaar een relatie hebt met een Afghaans meisje uit Iran en die nu in Indonesië verblijft. Tot slot haalde u aan dat u kampt met psychische problemen en rugpijn. Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: een kopie van uw taskara met gelegaliseerde vertaling en een kopie van het bijhorend

aanvraagformulier; een foto van de briefomslag waarin uw originele taskara verzonden werd; afbeeldingen van de vernieuwde Iraans verblijfskaarten van uw familie die u ontving via WhatsApp en een kopie van de amayesh 8 kaart die u reeds voorlegde tijdens uw eerste verzoek. Op 3 december 2020 werd uw verzoek door het CGVS niet ontvankelijk verklaard. U ging niet in beroep.

Op 21 januari 2021 deed u een vierde verzoek om internationale bescherming. U verwijst opnieuw naar uw eerdere verklaringen betreffende uw nationaliteit en de situatie van Afghaanse vluchtelingen in Iran. Voorts stelt u dat u dat Afghanistan niet veilig is en dat u er geconfronteerd zal worden met problemen naar aanleiding van uw etnische origine en religie. U voegt u toe dat u al meer dan vijf jaar in België verblijft, dat u het hier kent en geen criminele feiten hebt gepleegd. Tot slot herhaalt u dat u kampt met psychische problemen, met name een depressie en geheugenproblemen. Ter staving van uw verzoek legt u een Afghaans paspoort voor, afgeleverd door de Afghaanse ambassade in Bonn op 1 februari 2021. Daarnaast legde u een originele taskara met gelegaliseerde vertaling en een briefomslag voor waarvan u reeds kopieën neerlegde tijdens uw derde verzoek. Op 11 mei 2021 werd uw verzoek door het CGVS niet ontvankelijk verklaard. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U reisde naar Frankrijk waar u na een verblijf van ongeveer vier maanden op basis van de Dublin akkoorden naar België werd teruggestuurd. Op 28 oktober 2021 deed u een vijfde verzoek om internationale bescherming. U blijft vasthouden aan uw eerdere verklaringen over uw nationaliteit en uw verblijf in het vluchtelingenkamp Torbat-eJam. U herhaalde dat de familienaam van uw vader oorspronkelijk Hazara was maar dat die later veranderd werd naar A.i. U verwijst opnieuw naar de slechte levensomstandigheden voor Afghanen in Iran en u stelt dat u in geval van terugkeer naar Afghanistan gedood zal worden door de taliban omwille van uw Hazara origine. Bijkomend voegt u toe dat uw verloofde (naar wie u hebt verwezen tijdens uw derde verzoek) jullie relatie beëindigd heeft. Tot slot verwijst u naar uw medische toestand. U hebt rugklachten en problemen met uw bloedsuikerspiegel. Ter staving van uw verzoek legde u na het onderhoud op de DVZ kopieën voor de van de amayesh 16 kaarten en de Afghaanse identiteitskaarten van uw familie. Uw advocaat stuurde nog de vraag om voor u een tolk te voorzien die het Hazaragi machtig is. U stelt dat u via uw sociaal assistent de VN hebt gecontacteerd voor een goedkeuring van de documenten die u in het verleden hebt voorgelegd. U legde deze tot op heden echter niet voor.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoeken om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legde in het kader van uw eerste verzoek een attest voor van een psychologe, doch er werd geoordeeld dat nergens uit het attest bleek dat u niet in staat zou zijn om op een normale wijze deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud. U legde in het kader van uw huidig verzoek geen nieuwe stukken voor en u legde geen bijkomende verklaringen af over uw mentale toestand.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat er geen geloof werd gehecht aan uw bewering dat u een Afghaans staatsburger bent. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de RvV bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in. Uw tweede verzoek werd door het CGVS niet ontvankelijk verklaard en uw beroep tegen deze beslissing werd door de RvV verworpen. Uw derde en uw vierde verzoek werden eveneens niet ontvankelijk verklaard en u diende geen beroep in.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw

element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Integendeel, u verwees uitsluitend naar uw eerdere verklaringen betreffende uw nationaliteit en de situatie van Afghaanse vluchtelingen in Iran (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 6 en 16). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter en alleen vasthoudt aan uw eerder aangehaalde motieven is niet van dien aard om de voorgaande beoordeling in een ander daglicht te plaatsen.

Dat uw verloofde jullie relatie heeft stopgezet wijzigt niets aan deze beoordeling (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 13).

Uw medische problemen (rugklachten en bloedsuikerspiegel) staafde u niet aan de hand van documenten (Verklaring Volgend verzoek, vraag 17). Maar, hoe dan ook, houden medische problemen geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde amayesh 16 kaarten en Afghaanse identiteitskaarten van uw familie kunnen aan bovenstaande vaststellingen evenmin iets wijzigen. Het betreft immers kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. U legde trouwens reeds gelijkaardige kopieën voor tijdens uw vorige verzoeken. Wat betreft het verzoek van uw advocate om u te horen met bijstand van een tolk die het Hazaragi machtig is dient verwezen te worden naar uw tweede verzoek. Daar werd reeds geoordeeld dat er, indien u het Hazaragi al zou machtig zijn, niet kan worden vastgesteld waar en met welke doeleinden u dit dialect van het Perzisch hebt aangeleerd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en het volledig administratief dossier, redenen bestaan die de nationaliteit waarop betrokkene zijn verzoek om internationale bescherming baseerde (zie supra) in vraag kunnen stellen en die erop wijzen dat betrokkene dus niet kan worden verwijderd of teruggedreven naar dat land. Er bestaan bij mijn weten geen elementen waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn daadwerkelijk (maar voor mij onbekend) land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (en mij onbekend) het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Doorheen het verzoekschrift wordt nog gewezen op artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en de artikelen 48/4 en 57/6/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker betoogt dat er in de bestreden beslissing ten onrechte wordt geoordeeld dat hij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hem een beschermingsstatus wordt toegekend. Hij is het er niet mee eens dat verweerder besluit dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn Afghaanse nationaliteit en aan zijn vrees bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden. Er wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat verzoeker nochtans in het kader van zijn verschillende verzoeken al

tal van documenten bijbracht die een nieuw licht werpen op zijn stelling dat hij wel degelijk de Afghaanse nationaliteit bezit zoals zijn eigen taskara, zijn Afghaans paspoort, taskara's van zijn familie, zijn "amayesh 8 kaart" en de "amayesh 14 en 16 kaarten" van zijn familie, de Afghaanse identiteitskaarten van zijn familie en verklaringen die bevestigen dat hij Hazara spreekt.

Verzoeker vervolgt dat Iran ondertussen wel Afghaanse vluchtelingen teruggedrijft naar Afghanistan. Tot slot wordt opgemerkt dat indien verweerder overtuigd blijft dat verzoekers vrees tot vervolging moet beoordeeld worden ten aanzien van Iran dan minstens moet onderzocht worden of verzoeker geen gevaar loopt bij terugkeer naar Iran, hetgeen in casu niet is gebeurd.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift voegt verzoeker volgend stuk toe: "Iran deporting thousands of Afghan refugees".

2.2.2. Verzoeker dient op 23 januari 2023 een aanvullende nota in overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan volgende stukken worden gevoegd:

- verblijfskaarten van de familie met vertaling;
- een nationaliteitsbewijs van de Afghaanse ambassade;
- "Central Civil Registration Afghanistan";
- kopie van verzoekers paspoort en een bewijs van de administratieve kost;
- mailverkeer tussen verzoekers advocate en Fedasil in verband met UNHCR aangaande de status van de familie en verzoeker in Iran.

3. Juridisch kader

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

3.2. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de determinerende motieven van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, doch ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van dien aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de

verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Onderzoek van de nieuwe elementen

4.1. In het kader van zijn huidig (vierde volgend) verzoek om internationale bescherming volhardt verzoeker in zijn Afghaanse nationaliteit en wijst op de voorgelegde documenten. Verzoeker beklemtoont nog dat de achternaam van zijn vader H. was maar deze later werd veranderd naar A. en stelt dat hij als Hazara geen plaats heeft in Afghanistan noch Iran. Tot slot kan opgemerkt worden dat verzoeker tevens heeft aangehaald dat zijn verloofde de relatie heeft beëindigd en dat hij medische problemen heeft.

Ter ondersteuning van dit verzoek bezorgde verzoeker het CGVS kopieën van de “amayesh 16 kaarten” en de Afghaanse identiteitskaarten van zijn familie.

Bij aanvullende nota van 23 januari 2023 werden de Raad tevens volgende stukken bijgebracht: verblijfskaarten van de familie met vertaling (amayesh 17 kaarten en taskara's), een nationaliteitsbewijs van de Afghaanse ambassade, “Central Civil Registration Afghanistan”, kopie van verzoekers paspoort en een bewijs van de administratieve kost, mailverkeer tussen verzoekers advocate en Fedasil in verband met UNHCR-inlichtingen aangaande de status van verzoeker en de familie in Iran.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

4.2.1. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd in het kader van zijn vierde volgend verzoek om internationale bescherming en dat hij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Hij komt op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot deze nieuwe elementen en verklaringen van verzoeker vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

Verzoeker slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

4.2.2. Wat betreft verzoekers verklaringen die voortvloeien uit het relaas dat hij in het kader van zijn eerdere verzoeken heeft uiteengezet, met name dat hij wel degelijk de Afghaanse nationaliteit bezit, kan samen met de commissaris-generaal beklemtoond worden dat in het kader van de eerdere verzoeken

reeds door het CGVS en de Raad werd geoordeeld dat verzoekers Afghaanse nationaliteit en zijn verblijf als Afghaanse vluchteling in Iran ongeloofwaardig werden bevonden.

Het gegeven dat verzoeker louter volhardt in zijn eerdere verklaringen die ongeloofwaardig werden bevonden en hierop voortbouwt werpt geen ander licht op de gedane vaststellingen.

Er wordt hierbij benadrukt dat de Raad niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat de eerdere beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en de onontvankelijkheidsbeslissingen van 30 september 2019, van 3 december 2020 en van 11 mei 2021 definitief aanwezig zijn in het rechtsverkeer en de Raad geen uitspraak kan doen over de elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, quod non in casu.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. Verzoeker blijft namelijk in het kader van zijn huidig volgend verzoek vasthouden aan zijn relaas zoals uiteengezet in eerdere verzoeken om internationale bescherming en reikt zodoende slechts elementen aan die een voortzetting vormen van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden en waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken. Dat verzoeker verder borduurt op hetzelfde relaas en de eerder neergelegde documenten - die reeds inhoudelijk en vormelijk werden beoordeeld - benadrukt, voegt niets nieuws of wezenlijks toe aan zijn dossier.

Verder oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaring dat zijn verloofde de relatie heeft stopgezet niets wijzigt aan de beoordeling dat verzoeker louter en alleen vasthoudt aan zijn eerder aangehaalde motieven hetgeen niet van dien aard is om de beoordeling in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Wat betreft de aangehaalde medische problematiek (rugklachten en bloedsuikerspiegel) wordt in de bestreden beslissing op goede gronden overwogen dat deze niet wordt gestaafd aan de hand van documenten en bovendien medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

Verzoeker laat bovenstaande motieven ongemoeid zodat er geen afbreuk aan kan gedaan worden.

Daarnaast treedt de Raad volgende overwegingen bij:

“De door u voorgelegde amayesh 16 kaarten en Afghaanse identiteitskaarten van uw familie kunnen aan bovenstaande vaststellingen evenmin iets wijzigen. Het betreft immers kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. U legde trouwens reeds gelijkaardige kopieën voor tijdens uw vorige verzoeken. Wat betreft het verzoek van uw advocate om u te horen met bijstand van een tolk die het Hazaragi machtig is dient verwezen te worden naar uw tweede verzoek. Daar werd reeds geoordeeld dat er, indien u het Hazaragi al zou machtig zijn, niet kan worden vastgesteld waar en met welke doeleinden u dit dialect van het Perzisch hebt aangeleerd.”

Verzoeker brengt geenszins concrete argumenten bij die voorgaande motieven kunnen ombuigen.

Wat betreft de documenten bijgebracht middels verzoekers aanvullende nota van 23 januari 2023 wordt op het volgende gewezen.

Inzake de bij aanvullende nota neergelegde kopieën van de Iraanse verblijfskaarten van de familie (amayesh 17 kaarten) moet de Raad opmerken dat ter terechtzitting originele kaarten van de familie worden getoond doch dat deze stukken gelijkaardig zijn aan de eerder voorgelegde verblijfskaarten terwijl reeds in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het mogelijk is om Iraanse documenten te verkrijgen tegen betaling. Verzoeker biedt overigens geen uitleg hoe thans originele verblijfskaarten kunnen getoond worden die daarenboven nog geldig zijn tot 21 juni 2023 terwijl hij eerder verklaarde dat er enkel kopieën werden verkregen van de Iraanse verblijfskaarten hetgeen door het CGVS niet aannemelijk werd bevonden. Ook wat betreft de taskara's waarvan tevens originelen worden getoond ter terechtzitting kan de eerdere beoordeling aangestipt worden dat de bewijswaarde bijzonder relatief is daar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zeer gemakkelijk via corruptie en vervalsing dergelijke documenten

kunnen verkregen worden. In dit verband kan dienstig verwezen worden naar de beoordeling van vergelijkbare documenten in de arresten met nr. 218 081 van 11 maart 2019 en nr. 234 517 van 26 maart 2020.

Waar verzoeker nog een kopie van zijn paspoort (afgeleverd te Bonn) en een bewijs van de administratieve kost ervan bijbrengt en ter terechtzitting zijn origineel paspoort toont, moet de Raad vaststellen dat verzoeker reeds in het kader van zijn vierde beschermingsverzoek een Afgaans paspoort heeft neergelegd doch deze door het CGVS in zijn beslissing van 11 mei 2021 niet werd aanvaard als een nieuw element die de kans aanzienlijk groter maakt dat hij in aanmerking komt voor bescherming. Het CGVS wees er hierbij op dat er niet kan vastgesteld worden op welke wijze en met welke graad van nauwgezetheid verzoekers gegevens door de Afgaanse autoriteiten werden geverifieerd bij de aflevering van het paspoort dat verzoeker heeft aangevraagd na ontvangst van zijn taskara waaraan geen bewijskracht kan worden toegekend onder meer omdat de manier waarop deze zou afgeleverd zijn op zijn minst bevreemdend was en de aanvraag hiervoor werd gedaan door een neef in Afghanistan. Verzoeker heeft nagelaten deze onontvankelijkheidsbeslissing van 11 mei 2021 aan te vechten zodat deze definitief in het rechtsverkeer aanwezig is en er geen afbreuk aan kan gedaan worden.

Ook inzake het "Central Civil Registration Afghanistan", waarvan originelen worden getoond ter terechtzitting, moet benadrukt worden dat uit algemene informatie blijkt dat er in Afghanistan allerhande documenten tegen betaling kunnen verkregen worden via corruptie of vervalsers zodat hieraan geen bewijskracht kan toegekend worden.

Wat betreft het nationaliteitsbewijs van 12 mei 2022 afgegeven door de Afgaanse ambassade in Brussel, dient te worden vastgesteld dat hieruit niet kan afgeleid worden op welke gegevens dit attest is gebaseerd nu eerder reeds werd aangehaald dat aan verzoekers taskara, waarmee ook zijn Afgaans paspoort werd aangevraagd, geen bewijskracht kan worden toegekend. Verzoeker toont niet aan dat de Afgaanse ambassade over een bevolkingsregister beschikt dat ze zou kunnen raadplegen voor het afleveren van documenten.

Ten slotte stelt de Raad inzake het mailverkeer tussen verzoekers advocate en Fedasil in verband met UNHCR-inlichtingen aangaande de status van verzoeker en de familie in Iran vast dat hieruit geenszins verzoekers (laatste) verblijfplaats(en) afgeleid kan worden vóór zijn komst naar België in 2015 noch blijkt hieruit zijn Afgaanse nationaliteit. In dit mailverkeer wordt melding gemaakt van een kopie van de amayesh 4 database waarin een registratie van verzoeker wordt vermeld doch deze dateert reeds uit 2009. Bijkomend kan nog opgemerkt worden dat hoewel deze inlichtingen deels gebaseerd zijn op de amayesh 4, verzoeker tijdens de gehele procedure sinds 2015 geen (kopie van zijn) amayesh 4 kaart heeft voorgelegd. Waar in dit mailverkeer wordt vermeld dat verzoekers vader in 2019 medische bijstand verzocht in Mashad te Iran en verklaarde te verblijven in Torbat-e-Jam moet vastgesteld worden dat deze informatie enkel betrekking heeft op verzoekers vader en overigens geenszins hun Afgaanse nationaliteit bevestigd.

De neergelegde documenten kunnen zodoende geen ander licht werpen op de huidige beoordeling en volstaan niet om de vaststelling te ontcrachten dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers beweerde Afgaanse nationaliteit en voorgehouden verblijf in een Afgaans vluchtelingenkamp in Iran vooraleer zijn komst naar België gelet op de eerdere overwegingen in het kader van zijn voorgaande verzoeken zoals onder meer zijn tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn geboortedatum en de geboorteplaats van zijn (voormalige) verloofde, het ingestudeerd karakter van de kennis over zijn beweerde etnische origine en over Afghanistan waarvan verzoeker toegaf dat hij deze informatie in België vernam, verzoekers quasi onbestaande kennis over zijn oorspronkelijke plaats van origine, zijn onbestaande kennis van de herkomstplaatsen van zijn Afgaanse werkgever en tevens buurman in Iran en zijn vaste collega's, de bevreemdende verklaringen omtrent zijn familienaam, zijn opmerkelijke verklaringen over zijn Iraanse verblijfsvergunning, en gebrek aan kennis van de Afgaanse kalender.

4.3. De Raad merkt tot slot op dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke nationaliteit, verblijfplaats(en) en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België en over de vraag of verzoeker al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijner hoofde niet voorhanden is. Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de (veiligheids)situatie in Iran verder niet dienstig daar geen geloof wordt gehecht aan zijn beweerde verblijf als Afgaanse vluchteling in Iran en kan hij hiermee geenszins volstaan om in zijnen hoofde nieuwe elementen vast te stellen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

4.4. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in casu geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

4.5. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

4.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. Het aangevoerde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU